

— Ваше благородие, дошли сме или да измремъ или да побѣдимъ проклѣтитѣ турци, ми отговори той. Раненитѣ ще потърпятъ; ако побѣдимъ, ще имъ помогнемъ, ако не — наедно съ тѣхъ ще умремъ, свърши санитаря.

Между това, на срѣща ни идяха цѣла върволица ранени, при което, по-легко раненитѣ помагаша на по-тежко раненитѣ си другари. Но твърдѣ често и тѣзи послѣднитѣ моляха носившитѣ ги да ги оставятъ и сами да се спасяватъ.

— Оставете ме, азъ все едно ще умра, чухъ, когато викаше единъ тежко раненъ на носившитѣ го легко ранени опълченци; сами бързайте на прѣвързочния пунктъ.

— „Встать“! скомандува ротния командиръ, и опълченцитѣ, като единъ скокнаха и по командата пѣргаво затичаха напредъ. Но още слѣдъ първитѣ крачки, шабсъ-капитанъ Поповъ се прѣпъгна и щѣше да падне. Той се улови за крака.

— Какво ви стана? го попитахъ азъ, да не ви раниха?

— Нищо, нищо, раненъ съмъ, но мога да вървя, ми отговори Поповъ и пакъ тръгна напредъ, като накуцваше.

Азъ го посвѣтвахъ да иде на прѣвързочния пунктъ, но той се отказа. Между това, турскитѣ стрѣлци получиха подкрѣпление и за туй убийственната стрѣлба още повече се усили. Като вървахъ прѣдъ ротата, азъ запѣхъ любимата на опълченцитѣ пѣсень: „бой, бой юнаци“, и цѣлата рота, като единъ, я подхвана тѣй дружно и гръмовито, щото пушечнитѣ и топовни гърмежи се заглушиха.

Азъ не мога да опиша чувството, което ме бѣше обхвало въ това врѣме, а слѣдователно и онова, което обхващаше и опълченцитѣ! Едно само ще кажа, че мене ми се струваше, че не вървахъ, а хвърчахъ и че обладавахъ такава сила, щото скала да се испрѣчеше отпрѣдъ ми, щѣхъ да я катурна.

Вървимъ полу на дѣсно. Ето, турцитѣ сж вече близо. . . .

— Ура! извика ротния командиръ, когато се приближихме до лѣвия флангъ на нашата стрѣлкова верига.

— Ура! гръмовито изреваха опълченцитѣ отъ 3-я рота, ура, подхванаха онѣзи отъ веригата и всички като хала налѣтяха къмъ турската верига, която бѣше по-многочисленна отъ нашата — заедно съ резервитѣ ѝ.

Когато викътъ „ура“ се разнесе далеко по бойното поле и утихна, зачуха се звукове отъ удряние желѣзо о желѣзо. — Щиковетѣ вече работяха. . . .